

PROP DE VOSALTRES

Viure el Nadal amb Maria

Encara que en l'ambient festiu del primer dia de l'any, per a molts pot passar desapercebuda, l'Església celebra avui la solemnitat de Santa Maria Mare de Déu. L'Església, que ens introdueix en el misteri de Crist en la celebració de l'any litúrgic, vol que la Mare de Déu ens acompanye durant tot l'any, i per això ens la va proposant com a model per viure el que celebrem en el culte cristià. Aquesta festa és la celebració mariana pròpia del temps de Nadal. Per això, avui vull invitar-vos a dirigir novament una mirada de fe i amor a la Mare del Senyor, i descobrir amb quines actituds va viure el naixement del Fill de Déu.

La seua primera reacció després de rebre l'anunci de l'àngel i prestar l'obediència de la fe, va ser alegrar-se en el Senyor i expressar eixe goig en el seu càntic de lloança. En el *Magnificat* va expressar els motius d'eixa alegria profunda i sincera. S'alegra perquè Déu, mirant la petitesa de la seua serventa, l'ha elegida per a ser mare del Messies i, d'aquesta manera, cooperar a la salvació dels homes. Per a Ella açò constitueix una gran obra de Déu, perquè no hagués pogut imaginar-se que Déu reparés en Ella. Però el motiu principal de la seua alegria no és únicament el que Déu ha fet en Ella, sinó que vol fer això mateix en tots els homes. Al fixar-se en la humilitat de la seua serventa, Déu està dient

que vol enaltir els humils i omplir de béns els pobres. Maria lloa Déu perquè en Jesús la salvació arriba des d'Ella a tota la humanitat.

La segona reacció que l'Evangeli de sant Lluc ens indica, és que en distints moments Maria «conservava totes aquestes coses meditant-les en el seu cor» (Lc 2,19.51). ¿En què consistiria eixa meditació que Ella viu en certs esdeveniments de la infància del Senyor? Maria sap que és la Mare del Senyor, però també és conscient que està davant d'una maternitat única i singular: Jesús és el seu fill, però no li pertany totalment, perquè

eixe fill seu és el Fill de Déu. L'ha rebut com un regal que Déu li ha fet a Ella, però per a tota la humanitat. En la seua contemplació va aprofundint en com ha de viure aquesta maternitat única i singular.

La maternitat no és únicament un esdeveniment biològic, sinó que és una relació espiritual. Qualsevol mare té un projecte sobre els seus fills. Maria, que coneix la identitat divina de Jesús, haurà d'aprendre a viure la relació amb Ell amb generositat i desprendiment. Renunciarà a tot projecte propi sobre el seu fill, perquè qui ha dissenyat el camí de Jesús és Déu. En la contemplació, Ella haurà d'anar descobrint la missió que el Pare ha pensat per al seu Fill, assumir-la com a pròpia i aprendre a viure la seua maternitat com un acompanyar Jesús perquè siga fidel i obedient a la voluntat del Pare, per la salvació de tots els homes. Per a Maria la maternitat no és un apropiar-se de Jesús, sinó un acte de generositat extrema: es desprèn d'Ell i l'ofereix al Pare per a la salvació de la humanitat.

Que la celebració del Nadal ens porte a alegrar-nos amb Maria per la salvació que Déu ens ofereix i a donar-li gràcies per la seua generositat. I que l'any nou siga per a tots un temps de felicitat i de gràcia.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Any nou: compartim la llum

Ahir va ser el darrer dia de l'any 2016. Avui és el primer del nou any. Molts van menjar anit els dotze grans de raïm, tot coincidint amb les dotze hores que marcaven els rellotges. També van beure cava. Manifestació de bons desigs, petons i abraçades. En les revetlles familiars, la majoria dels més jovenets, un cop celebrat el traspàs d'any, se n'anaren a dormir. La son els anava venent. En algunes famílies, després del raïm, els seus membres van resar junts un parenostre. En d'altres revetlles, el raïm i el cava representaren una aturada en la festa que s'allargaria fins a la matinada. Serpentina, paperets... festa amb els amics de sempre o amb d'altres tot just acabats de conèixer. Algunes persones ho celebraren parti-

cipant en una vetlla de pregària o en la celebració de l'eucaristia, tot pregant per un bon any per a ells i per a tothom. Després, si així ho desitjaven, en el mateix lloc o arribats a casa, també hi hagué temps per brindar i compartir neules i torrons. Han estat diverses les maneres de celebrar el nou any.

Em vénen a la memòria les paraules que vaig escoltar fa dotze dies en una escola que el diumenge abans del dia de Nadal convida anualment pares, professors, religioses de la congregació titular, personal d'administració i serveis i alumnes a una celebració avançada de les festes que s'apropen. El director ens va dir: «Aquest curs ens hem proposat estar oberts a la llum dels altres, i aquests dies n'hi ha molta, de llum, llum i més

llum, llum per tot arreu! Llums enlluernadors als aparadors de les botigues; llums de mil colors als carrers engalanats perquè hi passem; llums ben bonics a casa nostra, perquè quan vinguin tiets, avis i cosins vegin que estem de festa. Quin festival de llums i colors, oi? Però avui ens hem trobat per celebrar que la llum més important, la més intensa i la que més escalfa, és la que ens dona la figura més petita del pessebre que hem preparat amb els pares, la de Jesús. "El missatge que us anunciem és aquest: Déu és llum, i en ell no hi ha foscor de cap mena" (1Jn 1,5). Descubrim-la de nou i compartim-la en les nostres accions de cada dia.»

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Vivir la Navidad con María

Aunque en el ambiente festivo del primer día del año para muchos puede pasar desapercibida, la Iglesia celebra hoy la solemnidad de Santa María Madre de Dios. La Iglesia, que nos introduce en el misterio de Cristo en la celebración del año litúrgico, quiere que la Virgen María nos acompañe durante todo el año, y por ello nos la va proponiendo como modelo para vivir lo que celebramos en el culto cristiano. Esta fiesta es la celebración mariana propia del tiempo de Navidad. Por ello, hoy quiero invitaros a dirigir nuevamente una mirada de fe y amor a la Madre del Señor, y descubrir con qué actitudes vivió el nacimiento del Hijo de Dios.

Su primera reacción, después de recibir el anuncio del ángel y prestar la obediencia de la fe, fue alegrarse en el Señor y expresar ese gozo en su cántico de alabanza. En el *Magnificat* expresó los motivos de esa alegría profunda y sincera. Se alegra porque Dios, fijándose en la humildad de su esclava, la ha elegido para ser madre del Mesías y, de este modo, cooperar a la salvación de los hombres. Para Ella esto constituye una gran obra de Dios, porque no hubiera podido imaginarse que Dios reparara en Ella. Pero el motivo principal de su alegría no es únicamente lo que Dios ha hecho en Ella, sino que quiere hacer eso mismo en todos los hombres. Al fijarse en la pequeñez de su esclava, Dios está diciendo que quiere enaltecer a los humildes y colmar de bienes a los hambrientos. María alaba a Dios porque en Jesús la salvación alcanza desde Ella a toda la humanidad.

La segunda reacción que el Evangelio de san Lucas nos indica, es que en distintos momentos María «conservaba todas estas cosas meditándolas en su corazón» (Lc 2,19.51). ¿En qué consistiría esa meditación que Ella vive en ciertos acontecimientos de la infancia del Señor? María sabe que es la Madre del Señor, pero también es consciente de que está ante una maternidad única y singular: Jesús es su hijo, pero no le pertenece totalmente, porque ese hijo suyo es el Hijo de Dios. Lo ha recibido como un regalo que Dios le ha hecho a Ella, pero para toda la humanidad. En su contemplación va profundizando en cómo ha de vivir esa maternidad única y singular.

La maternidad no es únicamente un acontecimiento biológico, sino que es una relación espiritual. Cualquier madre tiene un proyecto sobre sus hijos. María, que conoce la identidad divina de Jesús, tendrá que aprender a vivir la relación con Él con generosidad y desprendimiento. Renunciará a todo proyecto propio sobre su hijo, porque quien ha diseñado el camino de Jesús es Dios. En la contemplación, Ella tendrá que ir descubriendo la misión que el Padre ha pensado para su Hijo, asumirla como propia y aprender a vivir su maternidad como un acompañar a Jesús para que sea fiel y obediente a la voluntad del Padre, para la salvación de todos los hombres. Para María la maternidad no es un apropiarse de Jesús, sino un acto de generosidad extrema: se desprende de Él y lo ofrece al Padre para la salvación de la humanidad.

Que la celebración de la Navidad nos lleve a alegrarnos con María por la salvación que Dios nos ofrece y a darle gracias por su generosidad. Y que el año nuevo sea para todos un tiempo de felicidad y de gracia.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Recés d'Advent dels Equips de la Mare de Déu

El passat 26 de novembre, els Equips de la Mare de Déu van fer el recés d'Advent a la Casa d'Espiritualitat Sant Enric d'Ossó a Jesús. Més d'una trentena de persones, entre matrimonis i mossens, es van reunir per fer primer la pregària inicial i per escoltar després la xerrada de Mn. Federico Allara sota el títol «Advent, temps d'esperança». En acabar, els matrimonis es van trobar per grups mixtes per tal de respondre i compartir algunes de les preguntes que els va oferir Mn. Federico. Reunits novament a la sala de conferències, es va fer una posada en comú i la pregària a la Mare de Déu, que va donar pas al dinar. A la tarda, vam poder gaudir d'una nova conferèn-

cia de Mn. Federico sobre l'oració i la vida espiritual del matrimoni.

Equips de la Mare de Déu (Sector Tortosa)

L'Hospitalitat de Lourdes celebrà l'Advent

Com tots els anys, l'Hospitalitat de Lourdes celebrà la festa d'Advent. El punt de trobada fou els Guiamets de la comarca del Priorat, el 27 de novembre, 1r diumenge d'Advent. Trenta-sis membres de l'Hospitalitat de diferents indrets de la diòcesi, acompanyats pel Sr. Ferran Carles, president, i Mn. Jordi Centelles, consiliari, ens aplegarem a les 12 h al temple parroquial per celebrar l'Eucaristia, juntament amb un bon nombre de fidels de la parròquia Sant Lluís, bisbe.

El rector, Mn. Emilio Vives, celebrà la Missa acompanyat de Mn. Josep M. Folch, diaca permanent. Els cants foren a càrrec del cor parroquial. A proposta dels bisbes de la Conferència Episcopal Tarracoense, aquest primer diumenge d'Advent fou el «Diumenge de la Paraula», remarcant la importància de la Paraula de Déu en el si de les parròquies i de les comunitats cristianes.

En acabar l'Eucaristia s'exposà el Santíssim i es va fer la processó per dins de l'Església, cantant l'Ave de Lourdes.

Amb un dinar de germanor i una bona sobretaula, ens vam acomiadar fins retrobar-nos a la Catedral, el 12 de febrer, amb motiu de la festa de la Mare de Déu de Lourdes, que se celebra el «Dia dels Malalts».

Maria Joana Querol

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

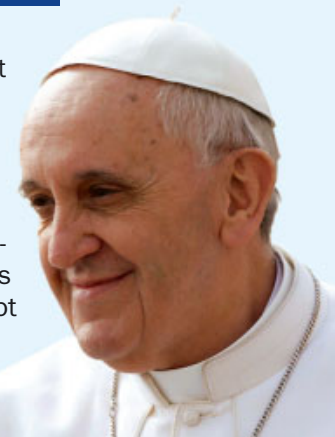

@Pontifex: «Encomanem l'Església, tota la humanitat i l'immens cosmos del Senyor, perquè vessi la seva misericòrdia sobre totes les criatures» (20 de novembre).

@Pontifex: «Com desitjo que els anys que han de venir siguin plens de misericòrdia, perquè cadascú trobi la bondat i la tendresa de Déu!» (22 de novembre).

@Pontifex: «Que l'Esperit Sant ens ajudi a ser pacients per suportar, humils i simples per aconsellar» (23 de novembre).

@Pontifex: «Cal sortir de nosaltres mateixos per trobar els altres. Si no ho fem, fins i tot els cristians emmalaltim de divisió» (25 de novembre).

Trobada dels joves d'Acció Catòlica del Bisbat de Tortosa

El cap de setmana del 2 al 4 de desembre, 40 joves de les parròquies de Sant Pere de Benicarló, Jesús i Maria, la Ràpita, Rosell i Dolors, de Tortosa, acompanyats per un bon equip de monitors, els mossens i el diaca vam viure uns dies de convivència a l'acolliment de les Teresianes a Jesús.

Organitzada per les parròquies que treballem en clau d'Acció Catòlica, aquesta trobada permeté als joves posar en comú i compartir amb els altres el que es viu als seus pobles i a les seves respectives parròquies.

Els jocs de nit, les pregàries i l'Eucaristia dominical, juntament amb els treballs i la convivència, ens deixaren a tots amb ganes de tornar a repetir.

**Acció Catòlica General
(Sector joves)**

Primera trobada sobre lideratge i conversió pastoral a les parròquies

El passat dia 6 de desembre, quatre membres del Bisbat de Tortosa varen participar en la primera trobada sobre «Lideratge y experiències pràctiques per a la conversió pastoral» que van organitzar conjuntament la parròquia de Santo Domingo de la Calzada (Algete-Madrid) i Alpha Spain, precisament en un local de la urbanització on s'ubica l'esmentada parròquia, que duu uns cinc anys posant en pràctica diferents experiències i pràctiques per tal de generar una autèntica conversió pastoral de la parròquia de cara a la nova evangelització.

L'expectació va ser tan gran que es van apuntar unes 230

persones, 60 de les quals eren mossens, provinents de 27 diòcesis espanyoles.

Va ser un dia intens, des de les 10 del matí fins a les 7 de la tarda, parlant de lideratge parroquial, de la visió per a la conversió pastoral, d'avaluació de pràctiques..., parant per fer un cafè i per dinar, la qual cosa va permetre compartir amb altres persones el que s'anava exposant.

L'emoció es palpava a l'ambient i també les ganes de posar en pràctica el que la parròquia de Santo Domingo de la Calzada i Alpha Spain volien compartir amb tots els participants.

Mn. Jordi Salvadó

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. □ Dilluns (lit. hores: 2a set.) [1Jo 2,22-28 / SI 97 / Jo 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i Sant Gregori Nazianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església; Mare de Déu, Auxili dels cristians.

3. □ Dimarts [1Jo 2,29-3,6 / SI 97 / Jo 1,29-34]. Santíssim Nom de Jesús; sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. v),

vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinià).

4. □ Dimecres [1Jo 3,7-10 / SI 97 / Jo 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres, vg.

5. □ Dijous [1Jo 3,11-21 / SI 99 / Jo 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa

(grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliana, vg.; sant Joan Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista).

6. □ Divendres [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor, Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora); sant Melani, bisbe.

7. □ Dissabte [1Jo 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25]. Sant Ra-

mon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe.

8. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: de la Festa) [Is 42,1-4.6-7 / SI 28 / Fets 10,34-38 / Mt 3,13-17]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), verge, a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità).

Solemnitat de Santa Maria, Mare de Déu

▶ Lectura del llibre dels Nombres

(Nm 6,22-27)

En aquells dies, el Senyor digué a Moisès: «Digues a Aharon i als seus fills: Beneïu el poble d'Israel amb aquestes paraules: "Que el Senyor et beneeixi i et guardi, que el Senyor et faci veure la claror de la seva mirada i s'apiadi de tu; que el Senyor giri cap a tu la mirada i et doni la pau". Així interposaran el meu nom a favor del poble d'Israel, i jo el beneiré.»

▶ Salm responsorial (66)

R. *Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i tots els pobles veuran la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig. / Vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 4,4-7)

Germans, quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sota la Llei, per rescatar els qui vivien sota la Llei, perquè obtinguéssim ja la condició de fills. I la prova que som fills de Déu és que l'Esperit del seu Fill que ell ha enviat crida en els nostres cors: «Abbà, Pare!» Per tant, ja no ets esclau, sinó fill; i si ets fill, també ets hereu, per gràcia de Déu.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (Lc 2,16-21)

En aquell temps, els pastors anaren a Bet-Lèhem i trobaren Maria i Josep, amb el nen a la menjadora. Havent-ho vist amb els propis ulls, van contar el que els havien dit d'aquell infant, i tothom qui ho sentia es meravellava del que deien els pastors. Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava. Després els pastors se'n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit; tot van trobar-ho com els ho havien anunciat.

Passats vuit dies, quan hagueren de circumcidar-lo, li posaren el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l'àngel abans que el concebés la seva mare.

▶ Lectura del libro de los Números

(Núm 6,22-27)

El Señor habló a Moisés: «Di a Aarón y a sus hijos, esta es la fórmula con la que bendeciréis a los hijos de Israel: "El Señor te bendiga y te proteja, ilumine su rostro sobre ti y te conceda su favor. El Señor te muestre su rostro y te conceda la paz". Así invocarán mi nombre sobre los hijos de Israel y yo los bendeciré.»

▶ Salmo responsorial (66)

R. *Que Dios tenga piedad y nos bendiga.*

Que Dios tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros; / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges el mundo con justicia / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / todos los confines de la tierra. R.

▶ Segunda lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 4,4-7)

Hermanos: Cuando llegó la plenitud del tiempo, envió Dios a su Hijo, nacido de mujer, nacido bajo la ley, para rescatar a los que estaban bajo la ley, para que recibiéramos la adopción filiar. Como sois hijos, Dios envió a nuestros corazones el Espíritu de su Hijo, que clama: «¡"Abba", Padre!». Así que ya no eres esclavo, sino hijo; y si eres hijo, eres también heredero por voluntad de Dios.

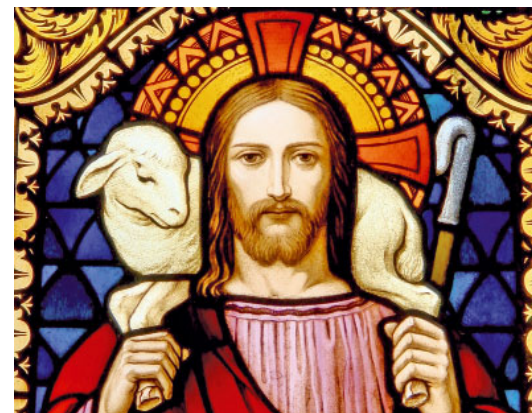
▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 2,16-21)

En aquel tiempo, los pastores fueron corriendo hacia Belén y encontraron a María y a José, y al niño acostado en el pesebre. Al verlo, contaron lo que se les había dicho de aquel niño. Todos los que lo oían se admiraban de lo que les habían dicho los pastores. María, por su parte, conservaba todas estas cosas, meditándolas en su corazón. Y se volvieron los pastores, dando gloria y alabanza a Dios por todo lo que se les había dicho.

Cuando se cumplieron los ocho días para circumcidar al niño, le pusieron por nombre Jesús, como lo había llamado el ángel antes de su concepción.

COMENTARI

Que el Senyor et faci veure la claror de la seva mirada

Recollint tradició molt antiga, el llibre dels Nombres diu que *Aharon i els seus fills*, més que beneir ells, invoquen la benedicció de Déu: *Que el Senyor et beneeixi i et guardi*.

És a dir, *que el Senyor giri cap a tu la mirada* perquè, captant-la, puguis rebre *la pau*, do de Déu, esdevenint-ne constructor i testimoni.

Ga 4 presenta la filiació divina dels justificats per la fe. El pas de l'*esclavatge* a la *llibertat*, de la minoria a la majoria d'edat, ve per un fet que Déu protagonitza: *Quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill*.

No és aquell temps el que té i aporta *plenitud* de perfecció sinó que Déu, venint al món, és qui aporta plenitud a aquell temps.

Un doble «enviament» diví ho canvia tot:

- a) *Déu envià el seu Fill nascut d'una dona;*
- b) *Déu envià l'Esperit del seu Fill.*

L'objectiu del doble enviament és *perquè obtinguéssim ja la condició de fills*.

Ell es fa com nosaltres per fer-nos d'alguna manera com Ell. *La prova que som fills de Déu és que l'Esperit del seu Fill crida en els nostres cors «Abbà, Pare!»*.

El relat evangèlic dels *pastors* forma part d'un tríptic amb Zacaries (1,5s), Maria (1,26s) i els pastors (2,8s) com a destinataris d'aparicions d'àngel amb missatge, torbació, invitació a «No témer» i senyal diví.

Els *pastors*, marginats en una societat que no els acceptava com a testimonis en un judici, reben *la Bona Nova de l'àngel* de que *ha nascut el Messies Salvador, anaren a Bet-Lèhem a comprovar-ho, van contar el que els havien dit i en parlaven talment que tothom qui ho sentia es meravellava; finalment se'n tornaren a la seva feina glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit*.

Tot un programa evangelitzador!

Mn. José Luis Arín